

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Louny se sídlem Sladkovského 1132, 440 29 Louny rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Vyskočilovou v právní věci žalobce: M. F., narozený dne [redacted], bytem [redacted], zastoupený advokátem Mgr. V. L., se sídlem [redacted], proti žalovanému: V. C., narozený dne [redacted], bytem [redacted], zastoupený zmocněncem JUDr. M. B., nar. [redacted], bytem [redacted], pro doručování ul. [redacted], o zaplacení 32.878,- Kč s přísl., – **t a k t o :**

I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá po žalovaném zaplacení částky 32.878,-Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % z částky 32.878,-Kč za dobu od 6. října 2015 do zaplacení se zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 1.733,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou dne 18. 11. 2015 domáhal po žalovaném zaplacení částky 32.878,-Kč s přísl. jako nároku na náhradu škody, která mu byla způsobena zvířetem žalovaného. Uplatněný nárok žalobce opírá o tvrzení, že dne 9. června 2015 pes žalovaného německý ovčák Max při společné vycházce napadl psa žalobce. Poté, co jej žalovaný pustil z vodítka, zaútočil na psa žalovaného – jezevčíka Vendelína, a ačkoli se žalobce i jeho manželka A. F. snažili útoku zabránit, způsobil psovi žalobce vážné zranění kousnutím do horní části páteře. Na záchranu, operaci a ošetření zraněného psa žalobce vynaložil žalobce náklady v celkové výši 32.878,-Kč. Tato částka sestává z částky 23.350,-Kč, kterou žalobce uhradil za operaci psa a s tím spojená vyšetření společnosti Ivet.cz. s.r.o. ve dnech 25. června 2015 – 30. června 2015, plateb za ošetření a léčbu MVDr. P. [redacted] v celkové výši 876,-Kč za ošetření ve dnech 24. 6. 2015, 25. 6. 2015 a pooperační kontroly ve dnech 1., 5. a 7. 7. 2015, částky 683,-Kč za kontrolu na klinice Ivet. cz. s.r.o. dne 9. července

2015, jízdní výdaje ve výši 1.038,-Kč jako cestovné z [redacted] do Lovosic osobním automobilem, cestovné ve výši 6.931,-Kč za šest cest osobním automobilem z [redacted] do Prahy na veterinární kliniku Ivet. Žalobce poukázal na to, že žalovaný měl nad svým psem vykonávat dohled, který zanedbal a neučinil vše potřebné k tomu, aby zabránil vzniku škody. Vznik škody aktivně zapříčinil tím, že pustil svého psa z vodítka a nijak mu nezabránil v napadení psa žalobce. Žalobce vyzval žalovaného prostřednictvím právního zástupce dopisem ze dne 2. října 2015 k zaplacení náhrady škody, avšak k úhradě nedošlo. Žalobce proto uplatnil nárok u soudu. Při jednání dne 10. srpna 2016 doplnil žalobce, že dne 9. 6. 2015 pes žalovaného psa žalobce tzv. „cvakl“, chytil jej do zubů někde za střední částí páteře směrem k zadním končetinám, nebylo to moc, ale procvakl i kůži, byla tam krev. Pes žalovaného je mladý a zřejmě si chtěl hrát, nešlo o vyloženou agresi, avšak je velký, má sílu. Zranění nevypadalo nijak vážně. Pes žalobce chodil v dalších dnech nahrbený, což žalobce přičítal tomu, že si vynucuje pozornost, ale po cca 10 dnech začal napadat na zadní nohy, nevyskočil na gauč a byl proto vyšetřen veterinářem. Žalobce uvedl, že dle vyjádření veterináře zůstal po stisku psem žalovaného u páteře psa žalobce otok, který tlačil na páteř tak, že došlo k výhřezu ploténky, pro který musel být pes posléze operován.

Ve věci byl vydán Okresním soudem v Lounech elektronický platební rozkaz, proti němuž podal žalovaný včas řádně odůvodněný odpor. Uplatněný nárok neuznal ani zčásti a namítl, že jeho pes psovi žalobce žádnou újmu na zdraví nezpůsobil. Připustil, že psi se dne 9. 6. 2015 setkali a hráli si tak jako vždy při jiných jejich setkáních. Teprve dne 25. 6. 2015 se na něho obrátil žalobce a žádal po něm finanční úhradu za ošetření svého psa, což žalovaný odmítl. Nic se nestalo, po setkání pes žalobce normálně odešel a byl poté několikrát viděn bez známek zdravotních potíží. Žalovaný poukázal na to, že žalobcem tvrzené a doložené zdravotní problémy si mohl jeho pes přivodit kdykoli po společném setkání a to např. s druhým psem v domácnosti p. F. [redacted], když ošetřen veterinářem byl až po 15ti dnech.

Mezi účastníky bylo nesporné, že léčený jezevčík byl dne 9. 6. 2015 vlastnictvím žalobce a německý ovčák, který měl tohoto psa napadnout, byl dne 9. 6. 2015 vlastnictvím žalovaného. Sporu nebylo o tom, že dne 9. 6. 2015 se účastníci, společně s těmito svými psy, sešli na společné vycházce. Žalovaný nečinil spornou výši částky vynaložené žalobcem na léčení jeho psa.

Po skutkové stránce bylo mezi stranami sporným, zda byl pes žalobce dne 9. 6. 2015 psem žalovaného napaden a zda, popř. jaké zranění utrpěl pes žalobce 9. 6. 2015 a zda příčinou zdravotních obtíží, pro které byl pes žalobce od 24. 6. 2015 léčen a následně operován pro výhřez meziobratlové ploténky, bylo zranění, které měl pes žalobce utrpět dne 9. 6. 2015.

Pokud jde o skutkový stav, soud k jeho zjištění provedl důkaz účastnickou výpovědí žalobce a žalovaného, výpovědí svědkyně A. [redacted] F. [redacted], svědkyně K. [redacted] P. [redacted], svědka MVDR. P. [redacted] P. [redacted], svědka MVDr. Z. [redacted] O. [redacted], zprávou MVDr. P. [redacted], denními záznamy MVDr. P. [redacted], denními záznamy kliniky Ivet.cz s.r.o. lékařskou zprávou veterinární nemocnice Ivet.cz s.r.o., fotografiemi, výzvou právního zástupce žalobce ze dne 2. října 2015 včetně podacího lístku a detailní informace k zásilce. Dále byl proveden důkaz doklady o nákladech vynaložených žalobcem na léčbu jeho psa, a to platebními výměry MVDr. P. [redacted] č. 2015003289, čísel 2015003312, 2015003435, 2015003958, platebními výměry kliniky Ivet.cz s.r.o. čísel 2015010027, 2015010630, přehledem návštěv kliniky Ivet.cz s.r.o., technickým průkazem vozidla použitého žalobcem k dopravě psa k veterinárnímu lékaři.

Soud neprovedl důkaz výsledkem svědkyně MVDr. L [REDACTED], když na tomto svém důkazním návrhu žalobce netrval a k ošetření psa žalobce a operativnímu zákroku na klinice Ivet.cz. s.r.o. měl soud k dispozici svědeckou výpověď lékaře, který psa žalobce operoval, svědka MVDr. C [REDACTED], zdravotní dokumentaci a to záznamy o léčení a lékařskou zprávu a bylo by proto neekonomické a nadbytečné k stejným skutečnostem provádět ještě tento důkaz. Žalovaný upustil od návrhu, aby soud vyžádal odborné vyjádření k příčině vzniku zdravotních obtíží psa žalobce, které vedly k jeho operaci a aby vyžádal operační protokol kliniky Ivet.cz. s.r.o., v případě, že existuje. Soud proto tyto důkazy neprovedl z důvodu ekonomie řízení, když má za to, že odborné vyjádření by v tomto případě nevedlo k závěru o příčině zdravotní poruchy psa žalobce (výhřez meziobratlové ploténky), pro kterou byl 25. 6. 2015 operován. K rozmanitosti příčin výhřezu ploténky u jezevčků se vyjádřil jak MVDr. P [REDACTED] tak MVDr. C [REDACTED], který psa žalobce operoval a měl bezprostřední poznatky z průběhu operace a současně, jak sám uvedl, více než 15 let dělá diagnostiku a chirurgii páteře, avšak příčinu zdravotní poruchy u tohoto konkrétního zvířete jednoznačně nestanovil žádný z nich.

Z výpovědi žalobce bylo zjištěno, že psa, o kterého se jedná, si žalobce pořídil cca 6 roků před jeho úrazem a má pro něho velký význam z osobního a citového hlediska. Před 9. 6. 2015 neměl pes žádné zdravotní problémy. V jeho domácnosti žije ještě rotvajler, dvě kočky a další domácí zvířata. Psi účastníků se poprvé setkali dne 8. 6. 2015, kdy pes žalovaného spíše proháněl psa žalobce. Pokud jde o událost ze dne 9. 6. 2015, sledoval ji žalobce ze vzdálenosti cca 20 metrů, neboť se opozdil se na cestě z Koštic domů do [REDACTED] za manželkou, žalovaným a jeho přítelkyní. Psa žalobce vedla jeho manželka na vodítku, žalovaný měl svého psa rovněž na vodítku, ale na okraji vesnice Košnice jej z vodítka pustil. Žalobce uvedl, že pes žalovaného se vrátil, vypadalo to, že si chce hrát, ale cvakl zuby psa žalobce, čímž mu dle žalobce způsobil krvavý škrábanec na zádech. Pes pak chodil nahrbený, ale žalobce tomu nepřikládal větší význam, přičítal to tomu, že si pes vynucuje pozornost. Dne 24. 6. 2015 se však se psem vypravili k veterináři MVDr. P [REDACTED], protože začal napadat na zadní nohy, nemohl na velkou potřebu a nedokázal vyskočit na gauč. Při kontrole další den doporučil veterinář odborné vyšetření, neboť pes má něco vážného s páteří. Poté byl pes léčen na klinice Ivet.cz s.r.o., kde dne 25.6.2015 došlo ke zhoršení zdravotního stavu psa a se souhlasem žalobce byla provedena operace. Když měl pes po operaci, seznámil se situací žalovaného a ptal se, zda nemá nějaké pojištění, ale neměl. Po ukončení léčby se na žalovaného znovu obrátil se všemi papíry, ale ten jej odmítl. Proto se obrátil na soud.

Žalovaný k věci jako účastník řízení uvedl, že psi účastníků se bez problémů setkali již 8. 6. 2015 a předtím již vícekrát. Dne 9. 6. 2015 společně s přítelkyní, žalobcem, jeho manželkou cestou z Koštic domů do [REDACTED] čekali všichni tři na pana F [REDACTED], který se opozdil a v této chvíli p. F [REDACTED] bez důvodu zvedla psa žalobce na vodítku do výšky. Pan F [REDACTED] na ni volal, co dělá a ona pak psa vzala do ruky. Jeho přítelkyně psa žalobce pohladila. Psovi nic nebylo a oni poté odjeli domů, neboť p. F [REDACTED] jel pomalu, proto se rozhodli na F [REDACTED] nečekat. Doma ve [REDACTED] viděli z okna, že F [REDACTED] jedou na in-linech a pes běží po svých. Žalovaný vyloučil, že by pustil svého psa z vodítka a uvedl, že po celou dobu cítil přítomnost svého psa u své nohy, psi se pouze očíhovali. Chování psů nesledoval, protože se díval na příjezdějího pana F [REDACTED]. Sám se na psa žalobce poté, co jej p. F [REDACTED] zvedla do výšky, podívat nešel, prohlédla si ho jeho přítelkyně. Pak až 30. 6. 2015 se na něho obrátili F [REDACTED] a chtěli, aby zaplatil náklady léčení jeho psa, což odmítl. Opětovně za ním byl pan F [REDACTED] v srpnu s nějakými papíry, ale náklady léčby žalobcova psa zaplatit odmítl, neměl k tomu důvod, když se nic nestalo.

Manželka žalobce k věci uvedla, že v době napadení žalobcova psa jej vedla na vodítku připevněném ke kšírám. K napadení došlo ve chvíli, kdy na okraji obce Košnice

společně s žalovaným a jeho přítelkyní zastavili, aby počkali na žalobce, který se opozdil. Žalovaný svého psa vedl na vodítku, pes měl obojek a byl bez náhubku. V této době žalovaný pustil svého psa z vodítka a ten se rozběhl k ní a psovi žalobce, kterého vedla. Obávala se útoku a začala proto psa žalobce zvedat ze země na rukou, které měla pod jeho tělem a ve chvíli, kdy byl cca 20 cm nad zemí, jej pes žalovaného kousl do hřbetní části. Pes žalovaného jí potom utekl, ale ještě než utekl, dívala se na jeho hřbet a neviděla žádné stopy po kousnutí, žádnou krev nebo vytrhanou srst. Žalovaný pak svého psa přivolal a ptal se svědkyně, zda je vše v pořádku. Když se pes žalovaného vrátil, vzala jej do ruky a neshledala, že by na něm bylo něco po zdravotní stránce v nepořádku. Psa pak pohladila přítelkyně žalovaného a společně s žalovaným odjela. Svědkyně pak dovezla psa žalobce domů v rukou, protože nebyl v pořádku, byl vyděšený. Druhý den zaznamenala, že pes žalobce chodí shrbený a při pečlivější prohlídce zjistili v srsti psa stopy po kousnutí u páteře a pravé straně po trupu jako po boku. Tyto stopy pak vyfotografovala. S odstupem 7 – 10 dnů pak vzali psa k veterináři, neboť jeho zdravotní stav se spíše zhoršoval a začal mu dělat potíže každý vyšší stupínek, nemohl vyskočit na křeslo. MVDr. P. [redacted] psa prohlédl a při kontrole další den poslal na specializovanou kliniku. Řekl, že páteř je oteklá a proto je pes celý shrbený. Na klinice si nechali psa na pozorování a ještě týž den po dohodě s žalobcem jej pro zhoršení zdravotního stavu operovali. Náklady léčby činily 33-34 tisíc korun, ale s léčbou souhlasili vzhledem k citové hodnotě zvířete, neboť jinak by pes nemohl chodit.

Svědkyně K. [redacted] P. [redacted] uvedla, že dne 9. 6. 2015 se společně s žalovaným, žalobcem a jeho manželkou vraceli domů z Koštic a měli s sebou psa žalovaného. Žalobce měl s sebou též svého psa. Žalobce se opozdil a všichni na něho čekali na okraji vesnice. Když byl žalobce v dohledu, jeho manželka se něčeho lekla a vytáhla psa žalobce na vodítku do vzduchu. Žalobce na ni křičel, že mu ublíží, pak paní F. [redacted] vzala psa na ruku, svědkyně jej ještě pohladila a jela domů s žalovaným a jeho psem. Žalovaný měl svého psa celou dobu na vodítku a rovněž pes žalobce byl celou dobu na vodítku.

Svědék MVDr. P. [redacted] uvedl, že si ošetření psa žalobce nepamatuje, vše si oživil z lékařské dokumentace. Psa ošetřoval pro potíže spočívající v toporné chůzi, omezení pohybu a dle sdělení majitele byl před 10 dny napaden jiným psem. Na zvířeti shledal povrchové ranky, které již byly víceméně zhojené. Pes trpěl neurologickým deficitem pánevních končetin, chyběly reflexy pánevních končetin, což signalizovalo možné poškození páteře. Další den byl při kontrole stav psa výrazně horší, nebyl schopen normální chůze a pro podezření na výhřez meziobratlové ploténky s následným rozvinutím paralýzy pánevních končetin, bylo majiteli doporučeno, aby psa předal do péče specializované kliniky. Poté svědek psa žalobce kontroloval po operaci a odstraňoval pooperační stehy. Svědek uvedl, že není schopen se jednoznačně vyjádřit k tomu, co bylo přímou příčinou výhřezu meziobratlové ploténky u tohoto konkrétního psa, když na tyto potíže má vliv celá řada věcí a to věk, popř. způsob chovu, prostředí, zranění, krmení, plemeno, kdy u jezevčků je vyšší náchylnost k těmto potížím. Nevzpomíná si, že by na psovi shledal v místě stop po kousnutí otok, byly tam jen malé jizvičky, ani z dokumentace nic takového neplyne. Nemůže vyloučit souvislost výhřezu ploténky se zraněním, jehož stopy na těle jezevčíka shledal, jakékoli rány, i mechanický tlak vyvolaný stiskem čelisti druhého psa může vést k porušení hlubokých tkání, popř. zánětu, vyvolat otok a přispět tak k nestabilitě meziobratlových prostor, což může mít za následek výhřez ploténky.

Svědék MVDr. O. [redacted] uvedl, že si na případ ošetření zvířete žalobce nevzpomíná a případ si vybavil ze záznamů v zdravotní kartě. Psa žalobce operoval poté, co ochrnl a bylo mu řečeno, že byl v minulosti napaden psem. Ochrnutí zadních končetin je u jezevčíka časté, pes se brzo uzdravil. K napadení jiným psem mělo dojít asi 10 – 14 dnů před ochrnutím,

známky napadení na psovi neshledal nebo si je nepamatuje, v kartě to není, ač si vše zapisuje kvůli pojišťovně, když majitelé uvedou, že pes byl napaden jiným psem. Proto si svědek myslí, že zde žádné známky napadení nebyly. K ochrnutí psa došlo asi den nebo dva před zákrokem, kdy pes nemohl vyskočit na pohovku. Operace byla provedena z důvodu výhřezu meziobratlové ploténky v páteřním kanálu, která stlačila míchu. Jednalo se o paraplegii nebo paraparézu, tj. ochrnutí. Osobně provedl hemilaminektomii, tj. odstranění vyhřezlé meziobratlové ploténky, když k výhřezu došlo v místě 13.hrudní až první bederní obratel. Svědek uvedl, že universální příčinou výhřezu je chronické onemocnění meziobratlové ploténky. Výhřez může být způsoben jakýmkoliv pohybem psa, pes může spadnout ze schodu nebo skočit z chodníku. Zda k vyhřeznutí meziobratlové ploténky v daném případě došlo v důsledku kousnutí jiným psem, svědek neví, spíše ne. Dle jeho názoru k výhřezu meziobratlové ploténky v tomto případě došlo bez napadení, ale jistě to neví. Svá zjištění a poznatky opírá o klinické neurologické vyšetření, o vyšetření na CT a o svoje zkušenosti, neboť více než 15 let dělá diagnostiku a chirurgii páteře. Operace, kterou pes žalobce prodělal, je naprosto běžným řešením obdobného zdravotního stavu, bez ní by pes nechodil.

Ze zprávy MVDr. P. [REDAKCE] vyplývá, že ošetřil psa žalobce dne 24. 6. 2015 a následujícího dne byl po kontrole a zhoršení zdravotních potíží referován na specializované pracoviště k případnému zákroku. Ze zdravotní dokumentace vedené o léčení psa žalobce - denního záznamu - MVDr. P. [REDAKCE] se podává, že dne 24. 6. 2015 byl pes žalobce ošetřen s diagnózou diskopatia, neuropatia. Dle údajů majitele byl pes asi deset dnů před tím pokousán na hřbetě velkým psem. Povrchové kousné rány byly ošetřeny doma, bez hnísání, rychle zhojené. Den před ošetřením měl pes počínající potíže s pohybem - výskokem na pohovku a s chůzí do schodů. V anamnéze klíště před 3 dny. Dle výsledků klinického vyšetření, je zvíře orientováno, s topornou chůzí pánevních končetin, neurologický deficit – zpomalený postojový reflex, reakce na palpační citlivost zachovalá. Při vyšetření v následující den byl neurologický deficit zhoršen, zhoršena chůze, plave do stran a bylo doporučeno specializované neurologické vyšetření s případnou chirurgickou intervencí. Poté byl pes ošetřen po operaci 1. 7. 2015, 5.7. 2015 a 7. 7. 2015.

Z lékařské dokumentace kliniky Ivet cz s.r.o., označené jako denní záznamy, vyplývá, že pes žalobce byl dne 25. 6. 2015 ošetřen, v anamnéze se uvádí, že byl před 12ti dny pokousán velkým psem a od 24. 6. má potíže vyskočit na pohovku a při chůzi ze schodů, v den ošetření špatně chodí, plave do stran. Došlo k provedení hemilaminektomie stand. v rozsahu Th13-L1, uvolnění míchy a dále aplikována pooperační léčba a péče. Dne 30. 6. 2015 byl pes odeslán do domácího ošetřování a poté byl na této klinice kontrolován ve dnech 9. 7., 12. 7., 17. 7. 2015.

Ve věci byl proveden důkaz fotografiemi datovanými 10. 6. 2015 a později, které pořídila manželka žalobce a které zachycují jezevčíka žalobce. V detailní fotografii je na barevné verzi fotografií datovaných dnem 10. 6. 2015 po rozhrnutí srsti zvířete zřetelná zarudlá odřenina, nacházející se na levé straně těla zvířete v rozsahu srovnatelném s velikostí nehtu. Ostatní fotografie zachycují psa žalobce v době do 18. 7. 2015, jeho pooperační stav a jeho rehabilitaci.

Náklady vynaložené na léčení psa žalobce doložil listinnými důkazy, z nichž vyplývá zjištění, že žalobce v souvislosti s léčbou svého zvířete zaplatil 23.350,-Kč za operaci psa a s tím spojená vyšetření společnosti Ivet.cz. s.r.o. ve dnech 25. června 2015 – 30. června 2015, za ošetření a léčbu MVDr. P. [REDAKCE] v celkové výši 876,-Kč za ošetření ve dnech 24. 6. 2015, 25. 6. 2015 a pooperační kontroly ve dnech 1., 5. a 7. 7. 2015, dále zaplatil částku 683,-Kč za kontrolu na klinice Ivet. cz. s.r.o. dne 9. července 2015. Pokud jde o náklady na dopravu

k veterinárnímu ošetření, doložil žalobce technický průkaz použitého vozidla, z něhož vyplývá, že k jízdám užil vozidlo třetí osoby SPZ [REDAKCE] tov. značky VOLVO V70.

Podle ust. § 2933 zák. č. 89/2012 Sb., způsobí-li škodu zvíře, nahradí ji jeho vlastník, ať již bylo pod jeho dohledem nebo pod dohledem osoby, které vlastník zvíře svěřil, anebo se zatoulalo nebo uprchlo. Osoba, které zvíře bylo svěřeno nebo která zvíře chová nebo jinak používá, nahradí škodu způsobenou zvířetem společně a nerozdílně s vlastníkem. Při poranění zvířete nahradí škůdce účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví zraněného zvířete tomu, kdo je vynaložil; požádá-li o to, složí mu škůdce na tyto náklady přiměřenou zálohu. Náklady spojené s péčí o zdraví nejsou neúčelné, i když podstatně převyšují cenu zvířete, pokud by je vynaložil rozumný chovatel v postavení poškozeného(ust. § 2970 zák. č. 89/2012 Sb.).

Pokud jde o skutkový stav, uzavřel soud na základě výše uvedených provedených důkazů, že dne 9. 6. 2015 došlo mezi psem žalovaného a psem žalobce k incidentu, při kterém pes žalovaného psa žalobce tzv. „cvakl“ ve chvíli, kdy jej svědkyně F. [REDAKCE] zvedala do výšky. Po tomto „cvaknutí“ na těle psa nebyly viditelné stopy zranění, pes utekl a stopy zranění nebyly patrné ani po jeho návratu. Dne 10. 6. 2015 našla manželka žalobce na psovi stopy zranění, které téhož dne zachytila fotografiemi. Dne 24. 6. 2015 byl pes žalobce ošetřen MVDr. P. [REDAKCE] pro potíže s pohybem, které započaly předchozího dne, když pes nemohl vyskočit na pohovku, vylézt do schodů. Dne 25. 6. 2015, přes léky ordinované MVDr. P. [REDAKCE], se potíže psa zhoršily, byl předán do péče veterinární kliniky Ivet.cz s.r.o. a téhož dne operován pro kompresi TH 13-L1, když byla MVDr. O. [REDAKCE] provedena hemilaminektomie v tomto rozsahu, uvolněna mícha. Pes byl předán majiteli do domácího ošetřování 30. 6. 2015. Žalobce v souvislosti s léčbou svého psa vynaložil 23.350,-Kč za operaci psa a s tím spojená vyšetření společnosti Ivet.cz s.r.o. ve dnech 25. června 2015 – 30. června 2015, 876,-Kč za ošetření a léčbu MVDr. P. [REDAKCE] ve dnech 24. 6. 2015, 25. 6. 2015 a pooperační kontroly ve dnech 1., 5. a 7. 7. 2015, částku 683,-Kč za kontrolu na klinice Ivet.cz s.r.o. dne 9. července 2015 a hradil náklady na cesty spojené s dopravou zvířete k veterinárnímu ošetření a kontrolám.

Úspěch žalobce v řízení závisel na tom, zda bude prokázáno, že pes žalovaného způsobil psovi žalobce dne 9. 6. 2015 zranění, které mělo za následek zdravotní poruchu spočívající ve výhřezu meziobratlové ploténky, pro kterou byl pes dne 24. 6. 2015 ošetřen MVDr. P. [REDAKCE] a dne 25. 6. 2015 vyšetřen a operován MVDr. O. [REDAKCE], lékařem veterinární kliniky Ivet.cz s.r.o., a poté na této klinice a v ordinaci MVDr. P. [REDAKCE] ošetřován a léčen. Důkazy, které měl soud k dispozici, však pro takový závěr nebyly dostatečnou oporou.

Pokud jde o provedené důkazy, z nichž skutková zjištění soudu vycházejí, průběh události dne 9. 6. 2015, popsal každý z přítomných odlišným způsobem. Shodně se přítomní účastníci i svědkyně vyjadřovali pouze o tom, že psa žalobce vedla jeho manželka, svého psa vedl žalovaný a všichni, včetně svědkyně P. [REDAKCE], vyčkávali na okraji obce Koštice na žalobce, který se opozdil a poté se F. [REDAKCE] s psem žalobce a žalovaný s přítelkyní a svým psem vraceli domů do [REDAKCE] odděleně. Události, k nimž při čekání na žalobce došlo, pak každý z účastníků i svědků popsal různým způsobem. Svědkyně F. [REDAKCE] a P. [REDAKCE] a žalovaný se shodli v tom, že svědkyně F. [REDAKCE] psa žalobce zvedala do výšky, ale k způsobu a příčině zvedání psa žalobce p. F. [REDAKCE] se každý z nich vyjadřoval zcela odlišně. Soudu se, pokud jde o způsob chování svědkyně F. [REDAKCE] k psovi žalobce, jevila jako nejvěrohodnější její výpověď, neboť měla psa žalobce na starosti a byla mu nejbližší. Věřodně podrobně popsala, že při zvedání psa držela vodítko a měla ruce pod tělem jezevčíka, což se soudu jeví jako postup odpovídající tomu, že šlo o malého psa, který byl

v těsné blízkosti svědkyně. Soudu se nejedná jako věrohodné tvrzení žalovaného a jeho přítelkyně, že p. F. [redacted] bezdůvodně vyzvedla psa do vzduchu za vodítko a ten se ve vzduchu „míhal“, jak uvedla svědkyně P. [redacted]. Takové chování, dle názoru soudu, odporuje zodpovědnému nakládání se zvířetem, zvláště, když není důvodu pochybovat, že jde o psa, který je v rodině žalobce považován za člena rodiny, což je patrné zejména v kontextu s náročnou péčí, která byla zvířeti poskytnuta při léčbě výhřezu meziobratlové ploténky. Z výpovědi svědkyně F. [redacted] proto vzal soud za prokázané, že dne 9. 6. 2015 na okraji obce Košnice v době, kdy byl žalobce od ostatních cca 20 metrů, manželka žalobce začala psa žalobce zvedat ze země, protože měla obavy z jeho napadení psem žalovaného. V této době se přesto dostal do fyzického kontaktu se psem žalovaného a výpovědi každé ze slyšených osob se lišily, pokud jde o to, v čem tento kontakt spočíval a jak proběhl. Žalovaný jej popisuje jako očichávání, žalobce jako „cvaknutí“, svědkyně F. [redacted] jako kousnutí a svědkyně P. [redacted] pak uvedla, jen to, že se nic nestalo, kromě toho, že p. F. [redacted] psa žalobce vytáhla do vzduchu na vodítku. Soudu se při hodnocení těchto protichůdných výpovědí jevil jako nejvýstižnější popis chování psa žalovaného poskytnutý žalobcem, který uvedl, že pes žalovaného je mladý, chtěl si hrát a psa žalobce tzv. „cvakl“ s tím, že z jeho strany nešlo o vyloženou agresi. Tento popis koresponduje s tím, že na těle jezevčíka nebyly poté shledány sv. F. [redacted] žádné stopy zranění. Soud má za to, že pokud by německý ovčák žalovaného na jezevčíka žalobce zaútočil kousnutím, musel by takový útok zanechat na těle mnohem menšího psa žalobce výrazné, bezprostředně zřetelné stopy a zřejmě i omezení jezevčíka v pohybu; naproti tomu pokud by šlo o pouhé očichávání, neměl pes žalobce důvod k následnému útěku, a ani žalovaný by se nezdráhal přiblížit se svým psem k manželce žalobce, když měla psa opět u sebe. Pokud jde o chování psa žalobce po tomto „cvaknutí“, má soud za to, že největší přehled o něm měla opět svědkyně F. [redacted], která jej měla u sebe a starala se o něj. Soud proto vycházel z její výpovědi, z níž vyplývalo, že pes žalobce se jí vysmekl a utekl na vzdálenost cca 500 metrů. Žádné pochybnosti nevzbuzuje ani ta část její výpovědi, v níž uvádí, že hřbet psa před jeho útekem i po návratu prohlédla a neshledala žádné stopy zranění. Ani v tomto směru nebyla mezi výpověďmi slyšených účastníků a svědkyň shoda a lišil se i jejich popis chování přítomných osob v době po incidentu. Osamocena zůstala výpověď žalobce, podle níž po incidentu mezi psy svého psa prohlédl společně s žalovaným a viděl na svém psu krvavé stopy po kousnutí. To je v rozporu jak s výpověďmi žalovaného a svědkyně P. [redacted], tak i s výpovědí svědkyně F. [redacted]. Soud vycházel, pokud jde o stopy zranění na těle psa žalobce dne 9. 6. 2015, z výpovědi svědkyně F. [redacted], která se jevila jako přesvědčivá a věrohodná, na jejímž základě uzavřel, že dne 9. 6. 2016 nebyly žádné stopy na psu žalobce shledány. Z výpovědi svědkyně F. [redacted] pak soud vycházel, i pokud jde o následné zjištění poranění dne 10. 6. 2016. Z fotografií, které svědkyně dne 10. 6. 2015 pořídila, v kontextu s její výpovědí, vzal soud za prokázané, že v den následující po incidentu se nacházelo v přední části levé strany těla jezevčíka poranění jevící se jako odřenina či zhmožděnina. Existence této stopy poranění však sama o sobě nepostačuje pro přesvědčivý závěr, že výhřez ploténky psa žalobce, který byl zjištěn veterinářem po 15ti dnech, nastal jako důsledek poranění psem žalovaného tzv. „cvaknutím“, k němuž došlo 9. 6. 2015. Dle anamnestických údajů uvedených ve zdravotní dokumentaci vedené MVDr. P. [redacted], majitel psa jej 24. 6. 2015 upozornil na napadení jiným velkým psem, k němuž mělo dojít před cca 10 dny, kousné rány byly ošetřeny doma, bez hnísání, rychle zhojené. V klinické části, obsahující výsledky vyšetření zvířete lékařem, veterinář popsal zdravotní obtíže psa. Klinický nálezný spočívající v popisu kousných ran v dokumentaci obsažen není a nevyplývá z něj ani klinické zjištění v podobě otoku. Zhojené stopy po kousnutí v podobě jizviček MVDr. P. [redacted] popsal až ve své svědecké výpovědi, kde však současně uvedl, že si tento konkrétní případ nepamatuje a oživil si jej nahlédnutím do dokumentace, což je však v rozporu se zjištěním, že zdravotní dokumentace, která byla MVDr. P. [redacted] předložena. Ta popis takového nálezu vyplývajícího z jeho klinického

vyšetření zvířete, neobsahuje a soud má proto za to, že svědek tak ve své výpovědi vycházel z údajů sdělených žalobcem, nikoli z vlastního klinického zjištění. Tím je význam výpovědi tohoto svědka, pokud jde o existenci stop po kousných ranách na těle jezevčíka dne 24. 6. 2015, značně oslabován, neboť nelze najisto uzavřít, že svědek vypovídá o tom, co dne 24. 6. 2015 na psovi žalobce skutečně shledal. Současně bylo třeba brát v úvahu, že následující den, tj. 25. 6. 2015, byl pes žalobce na doporučení MVDr. P. [REDACTED] vyšetřen a operován ve veterinární klinice Ivet cz. s.r.o., anamnéza opět obsahuje sdělení majitele o napadení jiným psem před cca 12 dny, avšak klinická část dokumentace stopy po zranění kousnutím neuvádí. MVDr. O. [REDACTED] jako svědek uvedl, že provedl hemilaminektomii, tj. odstranění vyhrzlé meziobratlové ploténky, když k výhrězu došlo v místě - 13. horní až první bederní obratel. Z jeho výpovědi soud uzavřel, že stopy po kousnutí jiným psem na psovi žalobce dne 25. 6. 2015 neshledal, když tyto neuvedl do dokumentace. K prokázání tvrzení žalobce o vážném zranění, které pes žalovaného jeho psovi dne 9. 6. 2015 kousnutím způsobil, jež pak dle žalobních tvrzení mělo vést k operaci výhrězu ploténky psa žalobce dne 25. 6. 2015, tak měl soud k dispozici kromě výpovědi žalobce, pouze fotografie pořízené svědkyní F. [REDACTED], zachycující odřeninu na levé části těla jezevčíka a výpověď žalobce a jeho manželky, že pes po 9. 6. 2015 chodil nahrbený, což sám žalobce přičítal povaze psa a nijak neřešil. Soud má za to, že bylo na žalobci, aby prokázal, že 9. 6. 2015 způsobil pes žalovaného jeho psovi zranění, které vedlo po 15ti dnech od incidentu, k zdravotním potížím psa žalobce spočívajícím ve výhrězu ploténky, na jehož léčení žalobce vynaložil požadovanou částku. V tomto směru však žádné důkazy, o něž by bylo možno takový závěr opřít, soudu předloženy nebyly, když oba slyšení veterinární lékaři zmínili řadu příčin, které mohly výhrěz ploténky u psa žalobce způsobit a z jejich výpovědí nelze jednoznačný závěr učinit, když MVDr. O. [REDACTED], který operaci psa prováděl ve specializovaném zařízení, se ve své výpovědi spíše přikláněl k tomu, že výhrěz ploténky u tohoto psa neměl s napadením jiným psem souvislost. Rovněž tak pokud jde o otok, který dle tvrzení žalobce měl svým tlakem k výhrězu vést, nevyplyvá z žádného důkazu, že by byl na těle psa žalobce shledán. Z výpovědi slyšených svědků ani z žádného jiného důkazu nebylo tak možno vzít za prokázané, že příčinou výhrězu meziobratlové ploténky u tohoto konkrétního psa bylo zranění způsobené psem žalovaného dne 9. 6. 2015 a současně bylo nutno brát v úvahu, že žalobce nechal psa ošetřit až s odstupem 15 dnů ode dne, kdy mu mělo být zranění způsobeno. Současně opakovaně uváděl u veterinářů časové údaje neodpovídající datu, kdy měl pes žalovaného psa žalobce poranit. V kontextu všech těchto zjištění vyplývajících z provedených důkazů nemohl proto soud učinit spolehlivý závěr, že k zdravotní poruše, pro kterou byl pes žalobce operován, spočívající ve výhrězu meziobratlové ploténky, došlo v důsledku poranění, které mu bylo způsobeno psem žalovaného 9. 6. 2015 a je na žalobci, aby prokázal, že pes žalovaného kousnutím dne 9. 6. 2015 způsobil jeho psovi zranění, která byla, po 15ti dnech od incidentu příčinou výhrězu ploténky, pro který musel jeho pes být operován. Žalobce však žádné důkazy neoznačil ani po výzvě soudu dle ust. 118 odst. 3 o.s.ř., aby označil důkazy k prokázání svého tvrzení, že pes žalovaného dne 9. 6. 2015 způsobil jeho psovi zranění, které vedlo k poruše zdraví psa žalobce, pro kterou byl pes žalobce od 24. 6. 2015 léčen a dne 25. 6. 2015 operován, s tím, že jinak mu hrozí věcný neúspěch v řízení. Protože ani po tomto poučení žalobce žádné důkazy o svých tvrzeních neoznačil, soudu nezbylo než žalobu v celém rozsahu zamítnout, aniž by se dále zabýval výší uplatněné škody.

Žalovaný byl v řízení plně úspěšný a dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. vzniklo mu tak právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný požadoval zaplacení náhrady nákladů vynaložených zmocněncem na cesty k jednání soudu ve dnech 10. 7. 2016, 21. 10. 2016 a 25. 1. 2017 z Mostu do Loun a zpět osobním automobilem tov. značky Peugeot RZ [REDACTED] vždy za 2 x 25 km, při průměrné spotřebě dle technického průkazu použitého vozidla 5,9 l na 100/km, sazbě opotřebení a ceně PHM dle přísl. vyhlášky. Za cesty uskutečněné v roce 2016 tak

cestovné činí 277,-Kč, tj. 5,54 Kč x 50 km, když je vycházeno z průměrné spotřeby vozidla ve výši 5,9 l/100 km, sazbě opotřebení 3,80 Kč/km a ceně PHM – nafta motorová 29,50 Kč/l (§ 1 písm. b), § 4 písm. c) vyhl. 388/2015 Sb.). Pokud jde o cestu k jednání soudu dne 25. 1. 2017 činí náhrada cestovného 279,50 Kč, tj. 5,59 Kč x 50 km, při průměrné spotřebě vozidla 5,9 l/100 km, sazbě opotřebení 3,90 Kč (§ 1 písm. b) vyhl. 440/2016 Sb.), ceně PHM – nafta motorová 28,60 Kč/l (§ 4 písm. c) vyhl. 440/2016 Sb.). Celkem tak náhrada cestovného činí 833,50 Kč. Soud žalovanému přiznal též požadovanou náhradu nákladů řízení ve výši 3 režijních paušálů po 300,- Kč, jako náhrady režijních výloh a to za účast při jednání ve dnech 10. 7. 2016, 21. 10. 2016 a 25. 1. 2017, celkem 900,-Kč, tj. ve výši dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb. Paušální náhrada hotových výdajů byla žalovanému přiznána v souladu s nálezem Ústavního soudu, sp. zn. Pl ÚS 39/13 a novelou občanského soudního řádu provedenou zákonem č. 139/2015 Sb. (§ 151 odst. 3 o.s.ř.), když na tuto paušální náhradu hotových výdajů by měl nárok i účastník nezastoupený advokátem. Celkem tak bylo žalovanému na náhradě nákladů řízení náleží 1733,50 Kč, když případných dalších nároků na náhradu nákladů řízení se žalovaný výslovně vzdal. Splatnost náhrady nákladů řízení byla stanovena dle ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř..

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, dvojmo v písemném vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Lounech dne 3. února 2017

JUDr. Eva Vyskočilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 3. 2017 a vykonatelnosti dne 28. 3. 2017. Připojení doložky právní moci provedla O. Šánová dne 12. 2. 2018.